

посвідчення водія на транспортний засіб та його повернення» було внесено зміну до пункту 6 порядку тимчасового вилучення посвідчення водія на транспортний засіб та його повернення, доповнивши абзац четвертий .

У разі винесення судом постанови про позбавлення водія права керування транспортним засобом (крім осіб, які отримали посвідчення водія вперше) після закінчення визначеного строку позбавлення права керування транспортним засобом, проходження в установленому порядку позачергового медичного огляду щодо придатності до керування транспортним засобом та успішного складення в територіальному органі з надання сервісних послуг МВС теоретичного і практичного іспиту для отримання права на керування транспортним засобом відповідної категорії [3, ст. 1].

Список використаних джерел

1. Адміністративна діяльність Національної поліції : навч. посіб. / кол. авт. ; кер. авт. В.А. Глухверя. – Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. – 248 с.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 27 верес. 2018 року. – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2018. – 212 с.
3. Про затвердження Порядку тимчасового вилучення посвідчення водія на транспортний засіб та його повернення: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1086.

Крупій Анастасія Іванівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра ННІ № 1
Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри поліцейського
права Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент **Білик В. М.**

РЕАЛІЗАЦІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

На сьогодні впровадження ефективності антикорупційної реформи залишається одним із основних завдань органів державної влади в Україні.

У цьому напрямку на теперішні й час вже здійснено низку важливих законодавчих і практичних кроків та продовжується впровадження відповідних ініціатив.

У 2014 році уряд запровадив, важливий для України, законодавчий акт, яким визначено вектори для створення ефективної загальнодержавної системи запобігання і протидії корупції. Законом України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на період 2014–2017 р.р. було визначено

систему завдань і заходів щодо зменшення корупційного рівня та спрямований, зокрема на створення системи доброчесної та професійної публічної служби відповідно до міжнародних стандартів та кращого світового досвіду. Крім того, закон спрямований на усунення ризиків корупції та впровадження прозорої системи проведення державних закупівель, подолання корупції у судовій системі й органах кримінальної юстиції, усунення корупційних передумов ведення бізнесу тощо [5].

З метою виконання заходів, Урядом України було затверджено Державну програму щодо її реалізації на 2015–2017 (постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 265), яка стала планом дій щодо зниження рівня корупції в Україні та спрямована зокрема на створення:

- на основі аналізу достовірних даних про корупцію – системи прийняття рішень щодо антикорупційної політики;
- чітких законодавчих основ для функціонування незалежного спеціально уповноваженого органу з питань антикорупційної політики;
- запровадження ефективних антикорупційних програм у центральних органах виконавчої влади, забезпечення для суспільства прозорості їх діяльності;
- відповідно до міжнародних стандартів та кращого світового досвіду – системи професійної публічної служби.

Очікувалося, що у разі успішної реалізації Антикорупційної стратегії відбувся би процес зниження рівня корупції в Україні, підвищення рівня довіри населення до влади та значно зріс би рівень іноземних інвестицій в економіку держави.

Першочерговими цілями реалізації антикорупційної реформи було інституційне забезпечення закладених в Антикорупційній стратегії шляхів подолання корупції – створення та належне функціонування правоохоронного та превентивного органів – Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК) та Національного антикорупційного бюро України (НАБУ).

25 січня 2105 року набрав чинності Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України». До того ж 27 липня 2015 року підписано Меморандум про співпрацю та обмін інформацією між Мін'юстом, МВС та НАБУ, укладений з метою об'єднання зусиль, спрямованих на їх співпрацю в частині попередження, виявлення, припинення, розслідування й розкриття корупційних правопорушень [1].

26 квітня 2015 року вступив у дію Закон України «Про запобігання корупції», спрямований на комплексне реформування системи запобігання корупції згідно міжнародним стандартам, якими передбачено, зокрема, створення окремого антикорупційного органу – НАЗК (центрального орган виконавчий орган із спеціальним статусом),

що нарізі координує розробку та здійснює контроль за виконанням державними органами відомчих антикорупційних програм, забезпечує дотримання публічними службовцями законодавства щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, правил етичної поведінки, здійснення щодо них заходів фінансового контролю тощо.

З метою забезпечення можливості реалізації з основних функцій НАЗК – здійснює фінансовий контроль за майновим станом публічних службовців та забезпечує функціонування єдиної державної системи декларацій.

Не менш важливим моментом у протидії корупції було створення інституції з повернення активів, одержаних від корупційних злочинів, а також удосконалення режиму спеціальної конфіскації та накладення арешту.

У зв'язку з цим Верховною Радою України прийнято рішення про приєднання до Конвенції та участі у Робочій групі з боротьби з хабарництвом у міжнародних комерційних операціях.

Для цього створено Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (скорочено – Агентство з розшуку та менеджменту активів або АРМА), яке є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, уповноваженим на формування та реалізацію державної політики у сфері виявлення та розшуку активів, які можуть бути арештовані у кримінальному провадженні, а також управління активами, які арештовані у кримінальному провадженні. АРМА створено за аналогом установ з повернення та управління активами, які успішно функціонують у державах-членах ЄС відповідно до рішення Ради Європейського Союзу № 2007/845/JHA від 06 грудня 2007 року та інших актів права ЄС.

14 червня 2018 року набув чинності Закон України «Про Вищий антикорупційний суд», яким передбачено його створення протягом року. Цим законом розпочато процес відбору кандидатів у судді за участю міжнародних експертів. Антикорупційний суд буде судом першої та апеляційної інстанції.

На сьогодні, за інформацією НАБУ у 50 справах з-поміж 135 проваджень, в яких детективи Національного антикорупційного бюро завершили досудове розслідування, а прокурори САП скерували обвинувальний акт до судових інстанцій, розгляд не розпочався, а деякі справи перебувають у канцеляріях судів понад півтора року.

Цей стан боротьби з корупцією характеризується таким поняттям як «стагнація», хоча це поняття більш економічне, однак воно яскраво характеризує роботу антикорупційних і державних органів у боротьбі з цим негативним явищем.

Очікування роботи новоствореного Антикорупційного суду чекають не лише прості українці та міжнародна спільнота, а й самі

антикорупційні органи України, оскільки розуміють, що усі зусилля для подолання корупції в Україні є марними, особи, які вчиняють корупційні злочини не притягуються до кримінальної відповідальності, а кошти і майно здобуті незаконним шляхом залишаються у їхньому розпорядженні, і навіть їх не відстороняють від займаних посад на час проведення досудового розслідування, тим самим даючи їм змогу продовжити свою злочинну діяльність [4].

Усе це наводить на висновок, що антикорупційна реформа в Україні повноцінно проведена лише на папері, носить не системний характер, і відповідно про її ефективність констатувати не приходиться.

Список використаних джерел

1. Звіт Національного антикорупційного бюро України [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://nabu.gov.ua/sites/default/files/reports/zvit_10.08.2018_sayt.pdf.

2. Особливий антикорупційний: монополізація правосуддя? Юридична газета[Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://jur-gazeta.com/publications/practice/inshе/osobliviy-antikorupciyniy-monopolizaciya-pravosuddya.html>.

3. Проект Закону України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки»: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1699-VII. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1699-18>.

4. Закон України про Вищий антикорупційний суд [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19>.

5. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII. Відомості Верховної Ради України. 2014. № 49. Ст. 2056.

Васюта Юлія Володимирівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
ННІ № 1 Національної академії внутрішніх
справ

Науковий керівник: викладач кафедри
поліцейського права Національної академії
внутрішніх справ ***Лях Н. В.***

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Суспільна небезпека корупційних правопорушень, їх поширеність в органах державної влади і місцевого самоврядування викликають недовіру та зневагу суспільства до владних інститутів, зумовлюють необхідність запобігання будь-яким проявам корупційного спрямування. Питання боротьби з корупційними правопорушеннями перетворюється на питання збереження